

bekjendt, aldrig forlangt, førend man gif ind paa en saadan Expropriation til et Jernbaneanlæg, naar man tog Bestemmelse om Anlægget, at je Planer i større Udsjrlighed, angivende med større Nøjagtighed, hvor Expropriationerne skulde udføres, end det er Tilfældet her. Naar det ærede Medlem anker over, at Forslaget foreligger saa lidt begrundet, ser jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem dermed mener, at der ikke foreligger det fuldstændige Forslag, Planer og Overslag. Det er det, der mangler; ud over det ser jeg ikke, at der mangler Noget. Men det er netop Planer og Overslag, jeg ikke kan tilveiebringe, før jeg har Forslaget; jeg vilde ialtsald anse det for aldeles usjommeligt, om jeg, uden at have nogen Expropriationsret, vilde indlade mig paa at udmaale en Mands Eiendom, indlade mig paa Planer til Benyttelse af denne Eiendom, uden at jeg veed, om den kommer i mit Eie. Det er efter min Mening den nødvendige Betingelse for, at jeg kan indbyde til Konkurrence om Planen til Bebyggelsen af en Grund, at jeg veed, at jeg kan faae denne Grund i mit Eie.

Svuid: Maa jeg svare det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (C. Hage), at ganske vist er der her ikke Tale om nogen Begunstigelse for Kjøbenhavn i Sammenligning med andre Havne og Løbsheder, forsaavidt Udgiften til Anlægget af Frilageret ikke skulde kræve Mere, end at Staten fik Bederlag derfor gjennem Brugernes Afgift; men nu hørte jeg den høitærede Minister udtale bestemt, at han fordristede sig ikke til at sige, at Staten vilde faae fuldt Bederlag ad denne Vej, og jeg tror not, at Brugerne af disse Frilagere ere repræsenterede saa stærkt, at de muligen nok vilde sørge for, at Afgiften ikke sættes høiere, end at det nogenlunde kan svare Regning for dem. Jeg tror derfor at kunne gaa ud fra, at, naar Staten anvender ikke saa faa Millioner til Fremme af den foreliggende Sag, bliver det i Virkeligheden en Fordel for Kjøbenhavn, en Fordel, andre Havne ikke ere i Besiddelse af, og dette har jeg udtalt, navnlig fordi man andetsteds har belagt selve Oplagspladserne med saadanne Afgifter, at Trafikken derved i højeste Grad hæmmes. Til det ærede Medlems Bemærkning om, at jeg skulde have misforstaaet Forslaget, skal jeg kun sige, at jeg synes ikke, det kan være noget overdrevent vanskeligt at forstaa, at det er til Fordel for Forretningsmænd at have Lokaler, hvor de kunne faae deres Varer oplagte, uden at behøve at erlægge Told, før de affette Varerne. Den Tanke synes mig saa simpel, at den jo nok maa kunne gribes. Naar det ærede Medlem forbausedes gjentagne Gange over, at jeg ikke kunde se, at Staten havde gavnat Esbjerg ved at anlægge en Havn, naar den bagefter havde sat Afgifterne saa høit, at Havnen ikke bliver brugt, da tror jeg, at Skibsførerne vilde mere forbauses over det ærede

Medlems Udtalelser, end over mine, og at jeg derfor kan undgaa videre at besvare det ærede Medlems Bemærkninger.

Suel: Jeg kan forstaa paa den høitærede Finanzminister, at han har næret nogen Tvivl om, hvorvidt det efter Grundlovens Bestemmelse skulde være berettiget at benytte Expropriationsbestemmelserne i et Tilfælde som nærværende. Jeg har haat den samme Betænkelighed; men ved nærmere Overveielse er ogsaa jeg kommen til det Resultat, at det maa siges, at der her foreligger et Tilfælde, hvor Almenvellet kræver Eiendomsafstaaelse. Med Hensyn til Omfanget af den Expropriationsret, som man kunde indrømme Ministeren gennem Loven, er jeg bleven noget misforstaaet af den høitærede Finanzminister, idet min Mening ikke var den, at man skulde indskrænke Expropriationsretten til det Classenske Fideikommiss alene, thi det er ganske vist et Slags Spilfægteri; men jeg tror derimod, at det vilde være berettiget at begrænse Expropriationen alene til de Arealer, som det ifølge Lovforslagets Motiver nu foreligger som givet, at man vil komme til at benytte. Ganske vist er det tænkligt, at man, naar man nu kommer til at udarbejde Planerne, kan komme til det Resultat, at der kan blive at indbrage endnu andre Arealer derunder, og under almindelige Forhold skulde jeg for mit Vedkommende heller ikke have Noget imod, at allerede saadan en eventuel Bestemmelse togtogs i Lovforslaget; men jeg har allerede tidligere bemærket, at man her i Kjøbenhavn har affrættende Exempler paa, at Expropriationsretten kan misbruges, og jeg tror derfor, at man navnlig paa denne Plads bør være overordentlig forsigtig. Jeg skal derfor vedblivende fastholde den Anskuelse, at man indskrænker Expropriationsretten til de Arealer, paa hvilke man nu har Diet sættet med Hensyn til det foreliggende Die-med. Hvad det Spørgsmaal angaar, om den høitærede Regjering kunde have forelagt dette Lovforslag tidligere, end den har gjort, maa jeg tilstaa, at jeg ikke er bleven fuldstændig overbevist af den høitærede Minister om, at dette ikke kunde være fset. Det er ganske vist, at der her tillands hersker et bureaukratist System, hvorefter næsten enhver Sag bliver forsinket i en ganske utrolig Grad, og det er en af de væsentligste Grunde til, at Alting her gaar med en saadan Langsomhed, som det gjør. Dette gælder ikke alene i Ministerierne, men ogsaa i andre offentlige Administrationer, som man har med at gjøre, og at den høitærede Minister ikke har kunnet faae Bugt med denne Slendrian, forstaaer jeg saa godt, thi paa den Klippe er der Mange, der ere strandede i Libernes Løb. Men paa den anden Side tror jeg dog, at Saagen allerede ifjor laa saa vidt forberedt, at det Lovforslag, der nu foreligger os, kunde have været forelagt os paa et noget tidligere Tidspunkt